

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului Drosu Vladimir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui

*Drosu Vladimir xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.08.2020 – 05.10.2020;

Instanța de apel: 29.10.2020 – 24.11.2020;

Instanța de recurs: 12.02.2021 – 26.05.2021.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 05 octombrie 2020, cauza fiind judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit art.364¹ Cod de procedură penală, Drosu Vladimir xxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.192¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

S-a decis soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Drosu Vladimir xxxxx, la data de 19.06.2020, în jurul orei 00.30, aflându-se în satul Stoicani, raionul Soroca, intenționat, a pătruns în gospodăria cet. Crudu Anatolie, de unde a răpit, neavând scop de însușire, motocicleta de model „xxxxx” cu capacitatea cilindrică a matorului de 200 cm³, după care a condus-o fără a pune în funcțiune motorul până la gospodăria lui Marinescu Vitalie din aceeași localitate, ca mai apoi să o conducă până în apropierea gospodăriei părții vătămate Crudu Anatolie, unde a abandonat-o.

3. Împotriva sentinței pronunțate a declarat apel avocatul Suveică Nelea în numele inculpatului Drosu Vladimir, care a solicitat casarea parțială a pedepsei, în partea stabilirii

pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia în privința inculpatului Drosu Vladimir să fie stabilită pedeapsa penală definitivă sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal. În argumentarea cerințelor formulate apărătorul-apelant a menționat că, pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, având în vedere că ultimul a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de comiterea infracțiunii săvârșite, a colaborat cu organul de urmărire penală în scopul descoperirii infracțiunii, totodată promițând că pe viitor nu va mai comite asemenea fapte, considerând că corectarea acestuia este posibilă și în condiții neprivative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2020 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Pentru a statua astfel, instanța de apel a relevat că vinovăția lui Drosu Vladimir a fost dovedită prin probele anexate la materialele cauzei, administrate la etapa urmăririi penale, pe care ultimul le-a acceptat la înaintarea cererii în baza art.364¹ Cod de procedură penală, recunoscând vinovăția în comiterea faptelor incriminate, iar acțiunile inculpatului au fost corect calificate în baza art.192¹ alin.(2) lit. c) Cod penal – *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, acțiune săvârșită prin pătrundere în spații îngrădite*.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată a luat în considerație, că inculpatul Drosu Vladimir a comis o infracțiune mai puțin gravă, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și a recunoscut vina, în acest sens înaintând cerere cu privire la examinarea cauzei în procedură simplificată conform cerințelor art.364¹ Cod de procedură penală, în așa fel beneficiind de reducerea limitelor sancțiunii normei incriminate.

Totodată, instanța de apel nu a putut fi indiferentă față de personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere a legii penale, întrucât anterior, acesta a mai comis fapte ilegale, care se atestă prin: sentința Judecătorei Soroca, sediul Central din 13.09.2018, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal la 155 ore de muncă neremunerată în folosul comunității; prin sentința Judecătorei Soroca din 27.12.2018 a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. c), d), cu aplicarea art.85 alin.(1) și 87 alin.(1) Cod penal, la 7 luni închisoare; prin sentința Judecătorei Soroca din 24.01.2019 a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.179 alin.(2), 84 alin.(4) Cod penal la 1 an și 2 luni închisoare.

Din materialele cauzei, instanța de apel a conchis că inculpatul a executat pedeapsa închisorii, iar în temeiul art.111 alin.(1) lit. g) Cod penal, antecedentul penal nu este stins, și conform art.34 alin.(1) Cod penal, a comis infracțiunea de comiterea căreia este învinuit în prezenta cauză penal, în stare de recidivă.

Luând în considerare cele consemnate mai sus, instanța de apel a opinat că atingerea scopului pedepsei penale în privința inculpatului Drosu Vladimir, poate avea loc doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

În corespundere cu prevederile art.75 alin.(2) Cod penal, sancțiunea închisorii este o formă excepțională de pedeapsă, care se aplică doar în cazul în care gravitatea infracțiunii și personalitatea inculpatului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoarea.

În acest sens, instanța de apel a reținut că la stabilirea categoriei excepționale de pedeapsă și inoportunitatea celor alternative prevăzute la sancțiunea articolului aplicat, este condiționată de personalitatea inculpatului, care anterior a fost supus răspunderii penale.

Prin urmare, solicitările apărării referitor la aplicarea prevederilor art.90 Cod penal instanța le-a considerat neîntemeiate, or, în cazul dat este evident că Drosu Vladimir nu a făcut concluziile de rigoare, nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor prejudiciabile. Deși fapta comisă de inculpat se atribuie categoriilor de infracțiuni mai puțin grave, totuși condamnările anterioare ale inculpatului au determinat instanța de apel de a conchide că Drosu Vladimir este predispus la comiterea infracțiunilor, iar corectarea lui va fi posibilă doar prin izolarea de societate.

Cât privește argumentul apelantului privind oportunitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului, pe motiv că acesta a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer în comiterea infracțiunii săvârșite și a colaborat cu organul de urmărire penală în scopul descoperirii infracțiunii, totodată promițând că pe viitor nu va mai comite asemenea fapte, instanța de apel a relevat că recunoașterea vinovăției de către Drosu Vladimir este incidentă procedurii simplificate potrivit căreia a fost examinată cauza penală, și nu poate fi repetat apreciată în calitate de circumstanță atenuantă. Căința sinceră, colaborarea cu organul de urmărire penală, precum și promisiunea că pe viitor nu va mai comite asemenea fapte, instanța a notat că respectiva caracteristică nu este pasibilă aprecierii în favoarea aplicării art.90 Cod penal, or, criteriile nominalizate și descrise supra, îl caracterizează pe Drosu Vladimir ca fiind o persoană cu tendința de a încălca rigorile legii penale și astfel, instanța pledează pentru aplicarea față de acesta a pedepsei sub formă de închisoare, cu executare reală, în vederea atingerilor scopurilor pedepsei prevăzute la art.61 alin.(2) Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului Drosu Vladimir, care invocând temeii pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, inculpatului Drosu Vladimir să îi fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

Cerințele invocate în recursul ordinar se bazează pe prescripțiile art.90 Cod penal, pentru care legea penală prevede posibilitatea executării pedepsei închisorii în condiții neprivative de libertate, în cazul când la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate.

În speța dedusă judecării, în viziunea recurentei, se întrunesc cumulativ condițiile desfășurate supra, ba mai mult, Drosu Vladimir a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de comiterea infracțiunii săvârșite, a colaborat cu organul de urmărire penală în scopul descoperirii infracțiunii, totodată promițând că pe viitor nu va mai comite asemenea fapte, iar corectarea acestuia este posibilă fără izolarea de societate.

6. Procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, deoarece decizia contestată este una legală și întemeiată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza

numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Reieșind din conținutul recursului, drept temei de casare a hotărârii instanței de apel se invocă prevederile pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală și anume s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În același timp, Colegiul penal constată din recursul declarat, că apărătorul inculpatului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de cel din urmă, invocând dezacordul cu faptul că instanța de apel nu a luat în considerație totalitatea circumstanțelor atenuante, ce în opinia sa, ar permite instanței de apel de a aplica prevederile art.90 Cod penal în privința lui Drosu Vladimir, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune.

La acest capitol, instanța de recurs notează faptul că, a fost examinată cauza cu respectarea procedurii prescrise la art.364¹ Cod de procedură penală. Aplicându-se pedeapsa în urma judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța, urmează să ia în considerare și cerințele art.75 alin.(2) Cod penal, conform cărora o pedeapsă mai aspră, din numărul celor prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește doar dacă o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Opozant alegațiilor recurentului despre posibilitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului, Colegiul penal relevă că, conform alin.(1) al normei menționate, o condiție prevăzută expres constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia.

În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează că, prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o posibilitate la această măsură de individualizare a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată să conchidă cu fermitate că acesta se poate corija și fără a fi izolat de societate.

În acest sens, este de apreciat faptul că instanța de apel, just a reținut actele judecătorești pronunțate de către instanțele de judecată în cauzele penale, în privința lui Drosu Vladimir, potrivit cărora: prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 13.09.2018, Drosu Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal la 155 ore de muncă neremunerată în folosul comunității; prin sentința Judecătoriei Soroca din 27.12.2018 Drosu Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art.186 alin.(2) lit. c), d); 85 alin.(1); 87 alin.(1) Cod penal la 7 luni închisoare; prin sentința Judecătoriei Soroca din 24.01.2019 Drosu Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza

art.art.179 alin.(2); 84 alin.(4) Cod penal la 1 an și 2 luni închisoare.

Din cele reflectate mai sus, se atestă faptul că comiterea infracțiunilor, îndeosebi a celor de sustragere a bunurilor altei persoane, pentru inculpat a devenit o deprindere și o modalitate de conviețuire în societate, iar stabilirea modului de executare a pedepsei închisorii în condiții neprivative de libertate nu-și vor produce efectul pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

În asemenea împrejurări, Colegiului penal consideră că, instanțele de fond i-au stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Instanța de recurs statuează că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal conchide că, în speța dată nu a fost constatată prezenta unor erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate și din aceste motive, se impune soluția de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului Drosu Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Drosu Vladimir xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **08 iulie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda